

SCHAMINÉE <<

Vogels ringen

Het is precies honderd jaar geleden dat in ons land de eerste vogel werd geringd. Het was H.H. van Esveld die op 24 mei 1911 een spreeuw een ringetje met het nummer 1021 om een poot schoof. Sindsdien is niet zoveel veranderd. De ringcodes zijn misschien wat ingewikkelder geworden, maar de beste periode om te ringen is nog steeds de trektijd en een belangrijk doel van het onderzoek is onverminderd het in kaart brengen van de routes die de vogels afleggen. Meer dan tien miljoen vogels zijn de voorbije eeuw van een ring voorzien, dus er wordt heel wat afgeringd. En het blijft niet alleen bij ringen alleen. Ook Wageningse onderzoekers doen vlijtig mee om het reilen en zeilen van onze fauna te leren doorgronden. Vlinders worden gemerkt door het aanbrengen van stippen met een watervaste stift op voor- en achtervleugels. Ganzen krijgen gekleurde ringen om hun hals. Van kikkers en padden werden in het verleden tenen geknipt. Heel populair in het huidige onderzoek is het aanbrengen van zenders, een methode die vooral bij grotere dieren wordt toegepast. Zo worden nauwgezet de bewegingen van de uitgezette otters in Friesland en Overijssel gevolgd. Ik vraag me wel eens af wat het allemaal betekent voor deze dieren. In de krant las ik dat vogels wanneer ze worden gevangen om te ringen wel wat stress hebben, maar niet meer dan tijdens een achtervolging door een roofvogel. Wie zal het zeggen? Wij voorzien onszelf natuurlijk ook van allerlei ringen en andere merktekens, al dan niet doorboord. Het grote verschil is dat wij daar zelf voor kiezen. **© Joop Schaminée**